

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3321/2022. (VI. 30.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.936/2019/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Berényiné dr. Dézsi Andrea ügyvéd) eljáró természetes személy indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.936/2019/8. végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Szolnoki Törvényszék 11.Pkf.20.122/2019/4. számú végzésére, valamint a Szolnoki Járásbíróság 4.P.21.721/2018/2. számú végzésére is kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló jogvita lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] Az indítványozó (az alapügy alperese) és volt élettársa (az alapügy felperese) élettársi kapcsolatából egy gyermek született 2011-ben. A felek között a kapcsolattartás szabályozása iránt 2015-ben per indult a Szolnoki Járásbíróság előtt. A per folyamatban volt, amikor 2016-ban az édesanya a gyermekkel Németországba költözött. 2017-ben a Törökszentmiklósi Járási Hivatal a gyermek tartózkodási helyéül a németországi Baden-Badent jelölte ki, ahol azóta is élnek. Az édesanya 2018 áprilisában az illetékes németországi ifjúságvédelmi hivatal kötelezése alapján keresetet nyújtott be a Baden-Badeni Járásbíróságon a gyermek és az indítványozó közötti kapcsolattartás rendezése érdekében. Az édesanya ezt követően indítványozta, hogy a Szolnoki Járásbíróság a Gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. évi Hágai Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény), valamint a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2201/2003/EK rendelet (a továbbiakban: R.) alapján kérje fel a Baden-Badeni Járásbíróságot a folyamatban lévő eljárás átvállalására. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság 2018. november 5. napjáig bizonyosan nem kereste meg az illetékes német bíróságot (a magyar Igazságügyi Minisztérium ezen a napon érkezett beadványában ugyanis a kézbesíteni kért iratok visszaküldése mellett az elsőfokú bíróságot arról tájékoztatta, hogy az iratanyagot az elsőfokú bíróság közvetlenül küldheti meg a Baden-Badeni Járásbíróságnak). Időközben, 2018. november 27. napján érkezett az elsőfokú bíróságra a Baden-Badeni Járásbíróság értesítése, hogy a magyar bíróság előtt folyamatban lévő eljárást a német bíróság átveszi.
- [4] Az első fokon eljáró Szolnoki Járásbíróság 2018. december 18. napján kelt, 4.P.21.721/2018/2. számú végzésében megállapította joghatósága hiányát és a pert megszüntette. Döntését azzal indokolta, hogy a Baden-Badeni Járásbíróság az eljárást átvette.
- [5] A mindkét fél fellebbezése nyomán eljáró Szolnoki Törvényszék a 2019. február 27. napján kelt, 11.Pkf.20.122/2019/4. számú végzésével az elsőfokú döntést azzal a kiegészítéssel hagyta helyben, hogy az ügy áttételéről is határozott, kiegészítette továbbá az elsőfokú döntés indokolását is. Rögzítette, hogy a kapcsolattartás újrendezése érdekében folyamatban lévő ügynek az R. 15. cikkén alapuló áttétele az R. szerint három együttesen fennálló feltétel esetén lehetséges, mely feltételek jelen esetben teljesültek. A másodfokú bíróság döntésében megindokolta, hogy a gyermeket (1) szoros kötelék fűzi Németországhoz, (2) a német állam az ügy tárgyalására alkalmasabb, továbbá (3) az áttétel a gyermek legjobb érdekének is megfelel. Hangsúlyozta, hogy a német bíróság a 2016 szeptembere óta Németországban tartózkodó, német intézményt látogató kiskorú családi és egyéb körülményeivel kapcsolatos információhoz könnyebben hozzájuthat, valamint a gyermek személyes kapcsolatai is a külföldi tartózkodási helyén alakultak ki. Az eljáró bíróság állított késedelmével kapcsolatban a törvényszék rögzítette, hogy a per irataiból kitűnően az elsőfokú bíróság az R. 15. cikk (1) bekezdés

- b) pontjára alapított felkérését a Baden-Badeni Bírósághoz végül nem juttatta el. A perbeli esetben az R. 15. cikk (1) bekezdés a) pontján alapult az elsőfokú bíróság eljárást felfüggesztő végzése, és lényegében a felperes édesanya által már kezdeményezett eljárásban előadott kérelemre nyilatkozott úgy a Baden-Badeni Járásbíróság, hogy vállalja a joghatóságot, az eljárást átveszi. Ennél fogva a törvényszék álláspontja szerint az indítványozónak az R. 15. cikk (5) bekezdésében írt hat hét elteltére történő hivatkozása súlytalan (Szolnoki Törvényszék végzése, 4-5. oldal). A törvényszék jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a periratok nem tartalmaznak olyan jogerős bírósági döntést, mely megállapíthatóvá tenné, hogy az ügyben megvalósult volna a gyermek Egyezmény szerinti jogellenes külföldre vitele.
- [6] A jogerős végzéssel szemben az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a Kúriához, amelyben annak az elsőfokú döntésre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a magyar bíróság joghatóságának megállapítását kérte. A Kúria a jogerős végzést a 2019. október 15. napján kelt, Pfv.II.20.936/2019/8. számú végzésével hatályában fenntartotta, ugyanis úgy ítélte meg, hogy az nem jogszabálysértő. A Kúria végzésében rögzítette, hogy bár kétségtelen, hogy az eljárás más tagállami bírósághoz történő áttétele a szülő érdekét sértheti, számára többletkiadásokat eredményezhet, a szülő érdeke azonban nem azonosítható a gyermek mindenképp felett álló érdekével (Kúria végzése, Indokolás [52]).
- [7] 1.2. A Kúria végzésével szemben az indítványozó terjesztett elő alkotmányjogi panaszt, amelyet a főtktár felhívására határidőben kiegészített. Egységes szerkezetbe foglalt indítványában az Abtv. 27. § alapján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.936/2019/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte a Szolnoki Törvényszék 11.Pkf.20.122/2019/4. számú végzésére, valamint a Szolnoki Járásbíróság 4.P.21.721/2018/2. számú végzésére is kiterjedő hatállyal. Az indítványozó szerint a támadott bírói döntések az alábbiak szerint ellentétesek az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdésével, a VI. cikk (1) bekezdésével, a XXIV. cikk (1) bekezdésével, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a 28. cikkel.
- [8] Az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz szerint azért sérült, mert a bíróságok döntésük meghozatala során nem vették figyelembe, hogy a családi kapcsolat alapja a szülő-gyermek viszony, melyet az Alaptörvény kifejezetten védelemben részesít.
- [9] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét egyrészt abban látta, hogy a bíróságok nem indokolták meg megfelelően a döntésüket, azokat feltételezésekre alapították, másrészt a Baden-Badeni Járásbíróság az R.-ben foglalt 6 hetes határidőt jelentősen túllépve vette át az ügyet. Méltánytalanul érzi továbbá, hogy a külföldön folyó eljárás aránytalanul nagy terhet, jelentős kiadásokat róna rá, ráadásul nyelvi nehézségekkel is szembe kell néznie. Az indítványozó az is sérelmezi, hogy a bíróságok nem vizsgálták az R. által megkövetelt jogszabályi feltételek fennállását sem. Megjegyezte továbbá, hogy az édesanyával szemben kiskorú veszélyeztetése miatt büntetőeljárás van folyamatban. Az indítványozó panaszában ugyancsak kifogásolja, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó ideiglenes intézkedés iránti kérelmét nem bírálták el.
- [10] Az indítvány szerint a bíróságok a döntéseikkel „alaptörvény-ellenesen nem vették figyelembe, és nem tartották tiszteletben” az indítványozó kapcsolattartáshoz való jogát. Az indítványozó kifejti, hogy az ügy áttétele miatt ellehetetlenült a gyermekével való kapcsolattartása, és e körben is megjegyzi, hogy a bíróság nem döntött egy 2017-es ideiglenes intézkedés iránti kérelméről.
- [11] Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét azért állítja, mert a bíróságok nem az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangban értelmezték az ügyben alkalmazandó jogszabályokat.
- [12] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [13] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria tájékoztatása szerint a Kúria végzését az indítványozó perbeli jogi képviselője 2021. július 26. napján vette kézhez, az indítványozó pedig beadványát 2021. szeptember 21. napján, határidőben terjesztette elő.
- [14] 2.2. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát.

- [15] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont, Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó panaszában valamely Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint sem az L cikk (1) bekezdése, sem pedig a 28. cikk nem tartalmaznak az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot {mindkét alaptörvényi rendelkezésre lásd például: 3415/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [31]}, ekként az alkotmányjogi panasz ebben az elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja követelményét.
- [16] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz szempontjából Alaptörvényben biztosított jogoknak tekinthetőek, ekként azokra (az egyéb feltételek teljesülése esetén) alapozható alkotmányjogi panasz.
- [17] 2.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § szerinti követelményeknek megfelelő alkotmányjogi panaszt – egyéb feltételek megléte mellett – abban az esetben fogadja be, amennyiben az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az e) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [18] Az indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése sérelmét állító elemei tekintetében az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogilag értékelhető érveléssel nem fejtette ki, hogy meglátása szerint mi és mennyiben okozza a fenti alapjog vélt sérelmét. A megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezés sérelmének állítása azonban önmagában nem alapozza meg az alkotmányossági vizsgálatot, ehhez az is szükséges, hogy az indítványozó bemutassa a támadott bírói döntés és a megjelölt alaptörvényi rendelkezések tartalma közötti ellentétet, azaz a támadott végzés által okozott alapjogi sérelmet.
- [19] Alkotmányossági összefüggéseket bemutató, érdemi vizsgálatot megalapozó indokolást a hivatkozott alapjogok tekintetében az indítvány ugyanakkor nem tartalmaz, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában ezen indítványi elem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja szerinti követelménynek, és ekként nem alkalmas érdemi elbírálásra [lásd például: 3022/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [20]]. Az Alkotmánybíróság e körben azt is megjegyzi, hogy az indítványozó által támadott bírói döntések egyébként sem szabályozták az indítványozó gyermekével való kapcsolattartását, hanem csupán abban az eljárási kérdésben döntöttek, hogy mely bíróság járjon el a kapcsolattartás szabályozása iránt indított perben.
- [20] Az indítvány a tisztességes eljárással összefüggésben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdését egyaránt megjelöli. Tekintettel arra, hogy a bírósági eljárást megelőzően hatósági eljárás nem volt folyamatban, és az indokolás is egyértelműen a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét állítja, az Alkotmánybíróság a XXVIII. cikk (1) bekezdése körében értékelte az indítvány tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben rögzített panasz elemeit, és megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményének a XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben eleget tesz.
- [21] 2.4. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kétyele, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vaglyagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [22] Az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét amiatt látta megvalósulni, hogy a bíróságok nem indokolták meg megfelelően a döntéseiket, az ügy áttételekor jelentősen túllépték a jogszabályi határidőt, az eljárás elhúzódott, és nem vizsgálták továbbá az R. által megkövetelt jogszabályi feltételek fennállását sem. Az indítványozó sérelmezte továbbá, hogy egy külföldön folyó eljárás aránytalanul nagy terhet, jelentős kiadásokat róna rá, ráadásul nyelvi nehézségekkel is szembe kell néznie. Az alkotmányjogi panasz azt is sérelmezi a XXVIII. cikk (1) bekezdése körében, hogy a bíróságok nem döntöttek az indítványozó ideiglenes intézkedés iránti kérelméről.
- [23] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, tekintettel az Alkotmánybíróság tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatos, kimunkált gyakorlatára.

- [24] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló felülvizsgálati végzés szerint (Kúria végzése, Indokolás [13]–[19]) az indítványozó felülvizsgálati kérelmében egyáltalán nem sérelmezte az ideiglenes intézkedésről szóló döntés elmaradását (és ilyen tartalmú fellebbezésre történő utalást a Szolnoki Törvényszék végzése sem tartalmaz), az ügyben született bírói döntések pedig egyébként is a magyar bíróságok joghatóságának hiányát állapították meg. Eppen ezért az ideiglenes intézkedésről szóló döntés állított elmaradása (mely ideiglenes intézkedés kérésének igazolását, továbbá az indítványozónak az ideiglenes intézkedés elmaradása miatt 2017 óta tett jogi lépéseit az alkotmányjogi panasz még utalásszerűen sem tartalmazta) a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét az ügy egyedi körülményei alapján nem vethette fel.
- [25] Az indítvány az ideiglenes intézkedésről szóló döntés elmaradásán túlmenően sérelmezi az alkotmányjogi panaszra okot adó eljárás elhúzódását is. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanakkor az eljárás elhúzódása miatt bekövetkezett esetleges jogsérelem az Alkotmánybíróság eljárásában nem orvosolható, ugyanis az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre arra, hogy egy adott bírósági eljárás jelentős elhúzódásából eredő következményeket enyhítse vagy orvosolja {lásd például: 3161/2021. (IV. 22.) AB végzés, Indokolás [43]}. Az indítványozó eljárás elhúzódása miatt, ilyen sérelem alaposága esetén, polgári peres úton érvényesíthet kártérítési igényt.
- [26] Az alkotmányjogi panasz az R. szerinti feltételek fennállásával, az ügy áttételére vonatkozó határidők megtartásával, a külföldön folyó eljárás nehézségeivel összefüggésben olyan szakjogi-törvényességi kérdéseket kifogásol, amelyek vizsgálata nem alkotmányossági kérdés, ekként az Abtv. 29. §-a alapján nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.
- [27] „Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3137/2017. (VI. 8.) AB végzés, Indokolás [10]}. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró bíróságok jogi álláspontját, vitatja a bírói ítéletben megjelenő jogi érvelést, illetőleg az indítványozó szerint valamely jogszabályi rendelkezést az eljáró bíróságok adott esetben döntésük meghozatala során megsértettek, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől. E körben az Alkotmánybíróság arra is utal, hogy a Kúria végzésében részletes indokolást adott arra vonatkozóan, hogy az R. 15. cikk (5) bekezdése szerinti jogvesztő határidő sérelme miért nem állapítható meg (Kúria végzése, Indokolás [33]).
- [28] Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség állított sérelmével összefüggésben megállapította, hogy az indítványozó állításával ellentétben a Szolnoki Törvényszék a Szolnoki Járásbíróság indokolását kiegészítve rögzítette, hogy a kapcsolattartás újrendezése érdekében folyamatban lévő ügynek az R. 15. cikkén alapuló áttétele az R. szerint három együttesen fennálló feltétel [(1) a gyermeket szoros kötelék fűzi Németországhoz, (2) a német állam az ügy tárgyalására alkalmasabb, továbbá (3) az áttétel a gyermek legjobb érdekének is megfelel] esetén lehetséges. A Kúria ezt azzal egészítette ki, hogy a „szoros kötelék” feltételének megállapításával összefüggésben kiemelte, hogy Németország a gyermek és a szülői felügyeletet gyakorló édesanya szokásos tartózkodási helye, így az Európai Bíróság gyakorlata alapján a Németországgal való kapcsolat szoros köteléknek minősül (Kúria végzése, Indokolás [37]–[40]). A Kúria döntése szerint a másodfokú bíróság továbbá azt is helyesen állapította meg, hogy a másik tagállam bírósága alkalmasabb az eljárás lefolytatására. A kapcsolattartás szabályozásához ugyanis az eljáró bíróságnak fel kell tárnia a gyermek életvitelének konkrét körülményeit: lakóhelyét, az iskolai elfoglaltságát, iskolán kívüli tevékenységét, érdeklődési körét. A hosszú távon működő kapcsolattartási szabályozást megalapozó körülményeket pedig a gyermek szokásos tartózkodási helyének bírósága értelemszerűen időben gyorsabban képes feltárni Kúria végzése, Indokolás [50]}. A gyermek alapvető érdekében továbbá a körülményeinek, életvitelének ismeretében meghozott szabályozási rend áll. Az, hogy a szokásos tartózkodási hely szerinti bíróság a körülményei feltárásában helyzeténél fogva hatékonyabban

képes az eljárás lefolytatására az érdekével nemhogy nem ellentétes, hanem alapjogának érvényesülését segíti (Kúria végzése, Indokolás [51]).

- [29] Az Alkotmánybíróság e körben kiemeli, hogy az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, ugyanakkor az indokolási kötelezettségből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, és különösen nem következik az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd például: 3500/2021. (XI. 30) AB végzés, Indokolás [19]}. Jelen esetben pedig a Szolnoki Törvényszék, illetve a Kúria is a végzésében egyértelműen rögzítette, hogy milyen szempontok szerint vélte úgy, hogy az ügy külföldi bírósághoz való áttétele indokolt. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó a bíróságok ezen megállapítását vitatja, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [30] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítvány a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító elemei sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetnek fel, ezért az indítvány ebben a vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vaglyagos követelmények egyikének sem.
- [31] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapulvételével az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2022. június 21.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3752/2021.

